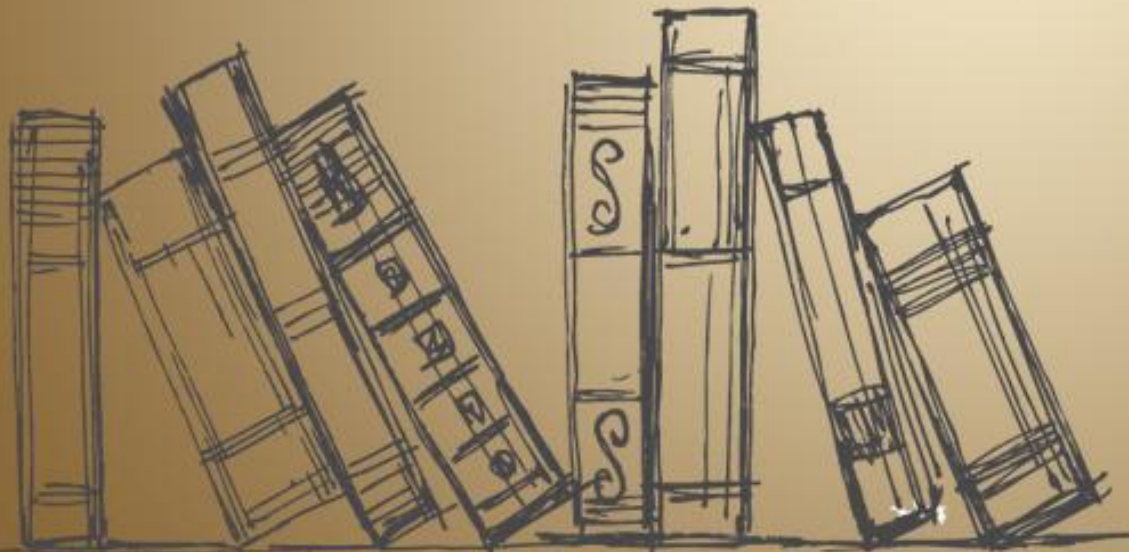

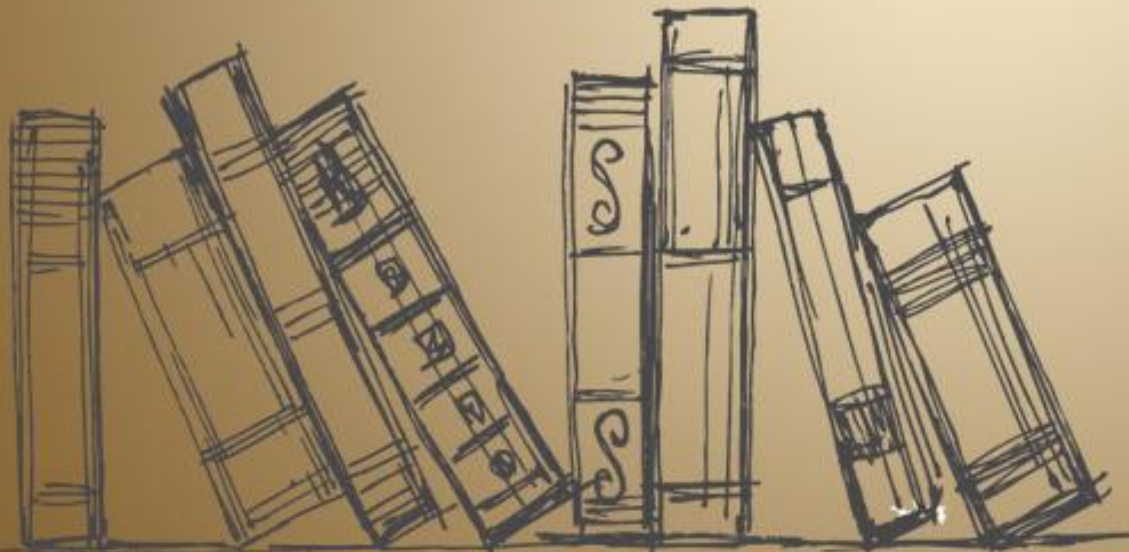
Історія та сучасність коректури

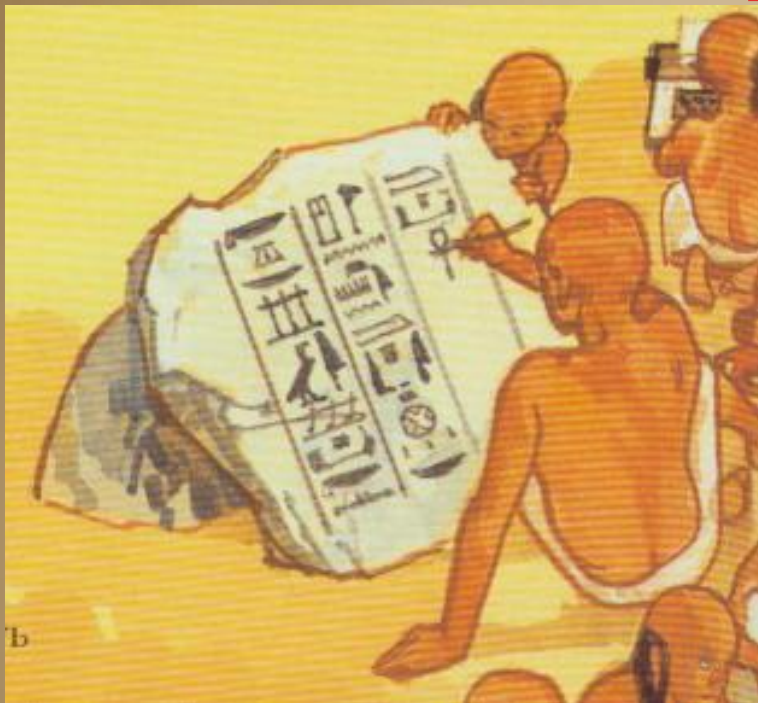
*Підготувала
студентка 2 курсу
групи ВС
Дмитренко Олеся*

План

- 1. З історії фаху;*
- 2. Сучасний стан коректорської справи в Україні;*
- 3. Коректура й український правопис.*

1.3 історії фаху

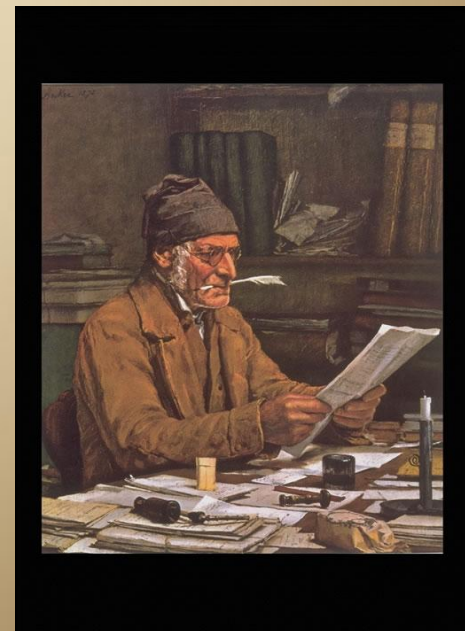
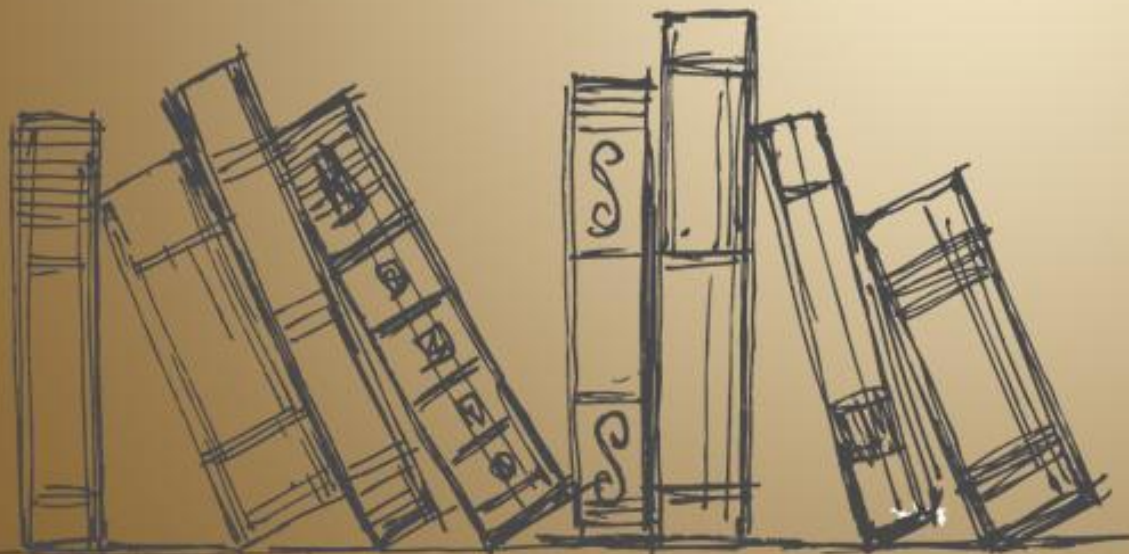
Коректування з'явилося з появою писемності. У видавничій справі протягом тисячоліть відбувалися кардинальні зрушення: змінювалися системи письма, видавничі матеріали, форми видавничої продукції, удосконалювалися способи відображення інформації.

Коректура – ровесниця видавничої справи..

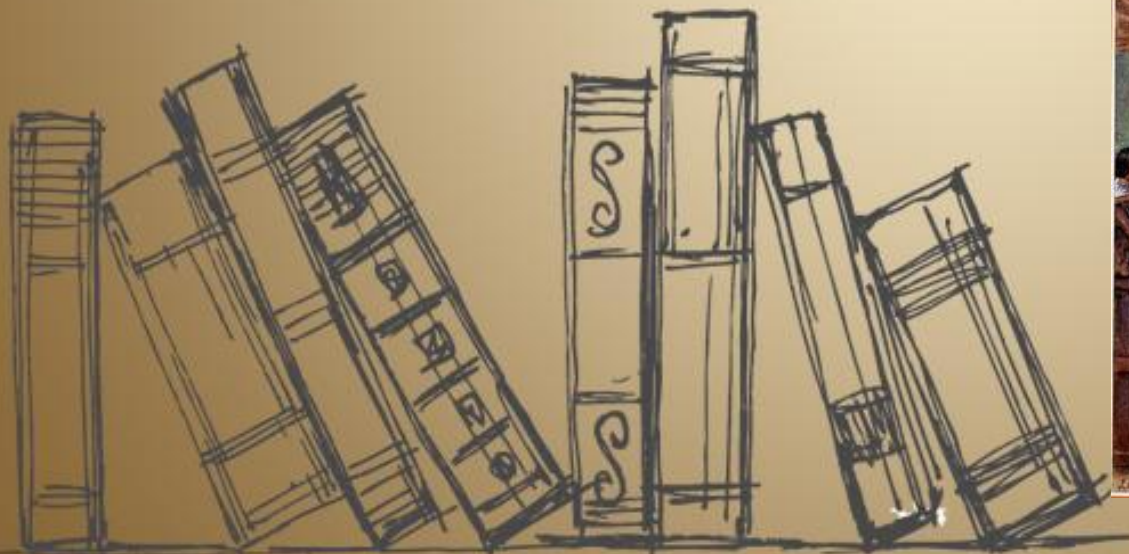
Середньовічна Русь : роль справників у книготворенні

У Зрілому Середньовіччі у руських скрипторіях працювали справники. Вони “справлялися” з раніше виконаними копіями книжки, яку потрібно було переписати. Завдання справників були багатогранними: крім коректорської роботи, вони виконували ще й редакторську і текстологічну.

Коректура у часи Відродження

В епоху Відродження книга стрімко поширилася у Європі, стала доступна не лише заможним верствам населення. У Західній Європі існувало понад 250 друкарських майстерень. Такий розмах друкарської справи визначив потребу, у сотнях видавничих працівників, а значить і коректорів.

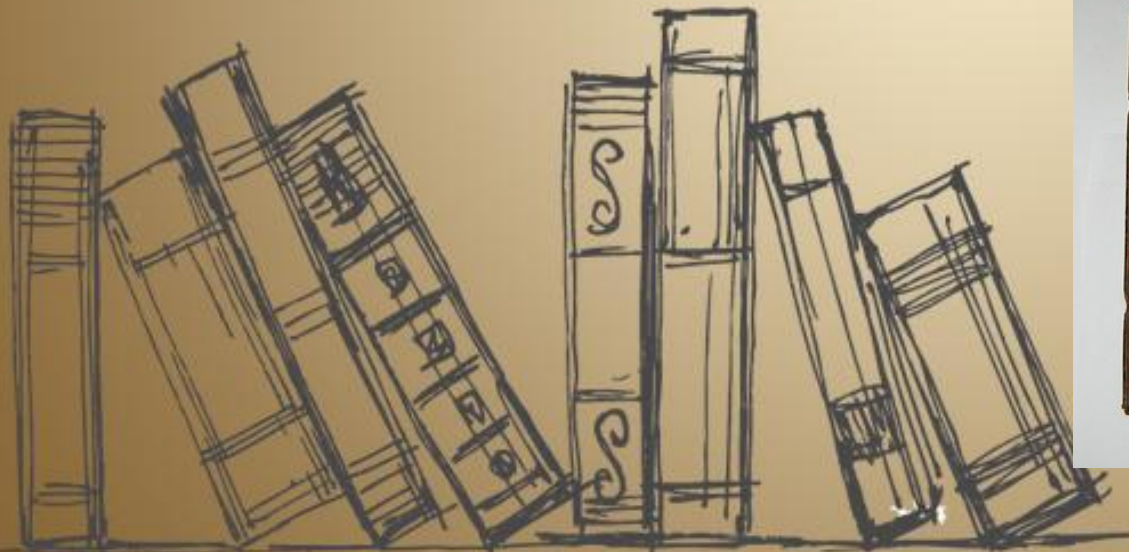
Виокремлення коректорського ремесла у XVII-XVIII ст.

З початку XVII ст. розпочалося осмислення коректорської професії: у 1608 р. латинською мовою вийшла перша книжка з коректури - «Ортографія». Тож у XVII ст. професія коректора остаточно відокремилася від редакторської. На теренах України остаточне розрізнення коректорської і редакторської справи відбулося теж у XVII ст. У цей час у друкарні Києво-Печерської лаври працювали “столпоправителі”, а у львівській братській друкарні - “дозорці”.

Розгалуження і ускладнення коректорської діяльності в XIX ст.

У XIX ст. видавнича справа в Україні пережила важкий тиск царської цензури. Коректорська професія не була широко представлена в усіх нечисленних видавничих структурах. У цей період в Україні про сам процес коректування говорили не “читати коректуру”, а “тримати коректуру”.

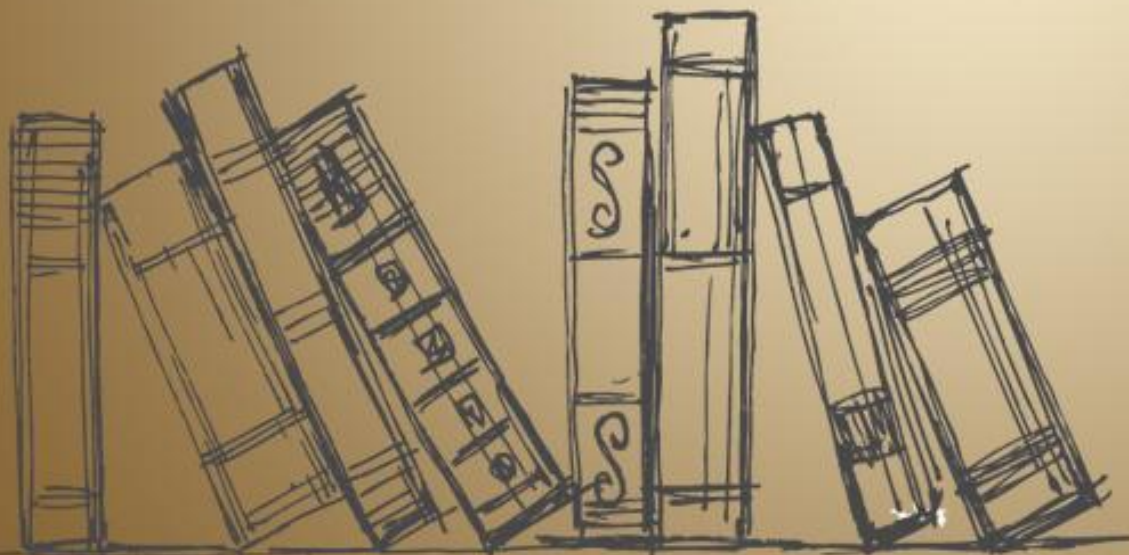

Коректура ХХ ст.

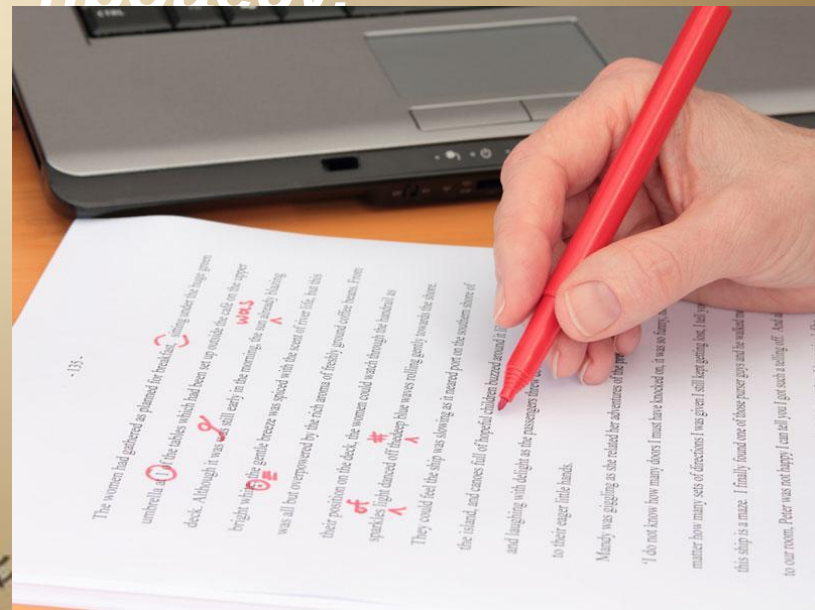
Видавництва, редакції і друкарні ХХ ст. були немислимі без коректорської служби – у радянських видавничих структурах працювали тисячі коректорів. Вже на початку 1920-х рр. набула розвитку система професійної підготовки коректорів: спочатку були започатковані спеціальні школи, а пізніше і технікуми.

У ХХ ст., з метою оптимізації редакторсько-видавничого процесу, почали застосовувати безгранковий метод (з пропущеним етапом коректури в гранках). Реальне скорочення клавіатурних процесів і пришвидшення внесення будь-яких виправлень у складання відбулося тільки з комп'ютеризацією видавничої справи. Відтак, крім традиційної, з'явилася комп'ютерна коректура. І це стало новою віхою в історії видавничої спеціальності

Коректура – чи не найконсервативніша царица видавничої практики, що зумовлюється, з одного боку, нормуванням літературної мови, а з іншого – побутуванням цілої низки офіційних документів, спрямованих на регламентацію редакційно-видавничого процесу.

Сучасний стан коректорської справи в Україні

Сьогодні можна говорити про наявність двох тенденцій у ставленні вітчизняних редакцій та видавництв до коректури як такої. У невеликих комерційних колективах від коректури взагалі відмовилися, вважаючи за можливе на ній “зекономити”. У кращому випадку коректуру в себе “увібрало” літературне редагування.

Спроба поєднати літературне редагування та коректуру теоретично можлива. Однак на практиці не дає ідеального результату – часто “універсальне” читання коректурних відбитків призводить до істотних помилок. Та й комп’ютеризація призвела до зменшення у редакційно-видавничому процесі ролі “живого” коректорського читання відбитків.

